

Dispozitivul

- 1) *Articolul 26 din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) nr. 1251/2011 al Comisiei din 30 noiembrie 2011, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații a unei entități regionale a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care îi obligă pe ofertanți și pe subcontractanții lor să se angajeze, printr-o declarație scrisă care trebuie să fie atașată la oferta lor, să plătească personalului care va fi desemnat să execute prestațiile care fac obiectul contractului de achiziții publice respectiv un salariu minim stabilit de această legislație.*

- 2) *Articolul 26 din Directiva 2004/18, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1251/2011, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații a unei entități regionale a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede excluderea de la participarea la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice a ofertanților și a subcontractanților lor care refuză să se angajeze, printr-o declarație scrisă care trebuie să fie atașată la oferta lor, să plătească personalului care va fi desemnat să execute prestațiile care fac obiectul contractului de achiziții publice respectiv un salariu minim stabilit de această legislație.*

(¹) JO C 175, 10.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 12 noiembrie 2015 – Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-121/14) (¹)

[Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei — Proiecte de interes comun care privesc teritoriul unui stat membru — Aprobare din partea statului în cauză — Prelungire a unui coridor de transport feroviar de marfă — Temei juridic — Articolul 171 TFUE și articolul 172 al doilea paragraf TFUE]

(2016/C 016/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: M. Holt și L. Christie, agenți, asistați de D.J. Rhee, barrister)

Pârâți: Parlamentul European (reprezentanți: A. Troupiotis și M. Sammut, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: Z. Kupčová și E. Chatziioakeimidou, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Samnadda și J. Hottiaux, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.

- 2) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 135, 5.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 12 noiembrie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Helsingin hovioikeus – Finlanda) – Valev Visnapuu/Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

(Cauza C-198/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolele 34 TFUE și 110 TFUE — Directiva 94/62/CE — Articolul 1 alineatul (1) și articolele 7 și 15 — Vânzare la distanță și transport de băuturi alcoolice din alt stat membru — Acciză pe anumite ambalaje de băuturi — Scutire în cazul includerii ambalajelor într-un sistem de reținere a garanției pentru ambalaj și de returnare — Articolele 34 TFUE, 36 TFUE și 37 TFUE — Cerința unei autorizații de comercializare cu amănuntul a băuturilor alcoolice — Monopol de comercializare cu amănuntul a băuturilor alcoolice — Justificare — Protecția sănătății]

(2016/C 016/08)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Helsingin hovioikeus

Părțile din procedura principală

Reclamant: Valev Visnapuu

Pârâți: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Dispozitivul

- 1) Articolul 110 TFUE, precum și articolul 1 alineatul (1) și articolele 7 și 15 din Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, care instituie o acciză pe anumite ambalaje de băuturi, dar prevede o scutire în cazul includerii acestor ambalaje într-un sistem de returnare operațional.
- 2) Articolele 34 TFUE și 36 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia un vânzător stabilit în alt stat membru este supus cerinței obținerii unei autorizații de vânzare cu amănuntul pentru importul de băuturi alcoolice în vederea vânzării lor cu amănuntul către consumatori care locuiesc în primul stat membru, atunci când acest vânzător asigură transportul băuturilor respective sau încredințează transportul lor unui terț, în măsura în care această reglementare este de natură să asigure realizarea obiectivului urmărit, în speță protecția sănătății și a ordinii publice, acest obiectiv nu poate fi atins la un nivel de eficiență cel puțin echivalent prin măsuri mai puțin restrictive, iar această reglementare nu constituie nici un mijloc de discriminare arbitrară, nici o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre, fapt a cărui verificare îi revine instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 202, 30.6.2014.